

Бодљикаво штресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 ДЕЦЕМБАР 1941

БР. 2 — ГОД. I.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИШ У — АФРИЦИ

РАТ СА — ГЕОГРАФИЈОМ

Београд, децембра

»Рајтер« је недавно јавио, према извештају свога дописника, да су Немци порушили зграду »Политике« у Београду, јер се ту скупљала српска друштвена елита, која је навијала за Енглеза. Овај »свезнајући« новинар, откуцао је својој редакцији један дугачак чланак, који се завршавао реченицом:

— Немци руше у Београду све зграде, у којима се састају наши пријатељи.

Редакција је на то упутила свом дописнику овај телеграм:

— Јавите одмах да ли у Београду има још која читава зграда?

Новинар је одговорио агенцији:

— За то питајте Београд. Ја се налазим у Каиру — Египат.

»Рајтеру« сад је било све јасно и редакција је опет телеграфисала:

— »Ол рајт« Кад сте већ у Африци, свратите до Ниша.

ЕНГЛЕЗИ И ЈАПАНЦИ СУ СЛОЖНИ У ЈЕДНОМ ПИТАЊУ

Токио, децембра. — Према писању листа Ничи-Ничи, Јапанци су потпуно убеђени да ће Совјети ући на територију Немачке, како то верују и Енглези. Само што ће тај улазак бити — са уздигнутим рукама и баченим оружјем.

НОВА ЕНГЛЕСКА ПОМОЋ СОВЈЕТИМА

Москва, децембра. — Овде је стигло неколико енглеских официра са циљем да пронађу начин на који ће најефикасније помоћи Совјетима. Као главну своју помоћ, они су Совјетима обећали да даду рецепт својих »успелих« повлачења.

ПРАВО МЕСТО

Токио, децембра. — За Рузвелтово писмо јапанском Цару, одређено је једно специјално место, истина мало неуобичајено за америчке цоте. За ово писмо одређен је, наиме, један — кош за хартију.

Учествујте на нашем
наградном
конкурсу

Илузије и стварност

Овако би требало да сесврши немачко-совјетски рат по замисли радио Лондона...

...али догађаји говоре друго.

СТАРА ЕНГЛЕСКА ТАКТИКА

Ново успело повлачење Енглеза — овога пута у Африци — тумачи се овде као велики стратегијски потез. Препуштање нова два града у Либији Немцима само је нови израз прослављене енглеске тактике: повуци се где год можеш.

Уредиштво и Администрација,
Београд, Б. Вашингтона 12.

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

Претплату прима Ген. агентура за
продају новина и часописа, Бео-
град, Влајковићева 8.

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ДВОСТРУКА НЕЗГОДА Г. ПЕТРОВИЋА

Данас је у нашу редакцију дошао, врло узбуђен, г. Јован Петровић, рентијер, који је — као што је нашим читаоцима познато — извукао главу из пожара насталог на његовим панталонама, у близини пијаце »Каленића Гувно.«

У пожару је г. Петровић изгубио једно дугме. Г. Петровић нас је замолио да објавимо да ће богато наградити читаоца који успе да ово дугме пронађе.

ЈЕДНА МИСТЕРИОЗНА ДРАМА У АМЕРИЦИ

Како јављају листови, у Чикагу је нађен на парчиће грозно искасапљен леш једнога тамошњег милионера, који је у последње време био заљубљен у своју секретарицу. Полиција верује да је милионар извршио самоубиство због несрећне љубави.

РАСКИНУТ САВЕЗ МИЛОРАДА МИЋИЋА И ЦРНОБЕРЗИЈАНАЦА

Кад могу да направе савез плутократи и бољшевици, крупни капиталисти и пролетери, што да не могу ја направити савез са црном берзом? Тако је резонувао Милорад Мићић, шеф отсека за контролу цена.

Добра идеја злата вреди. И лепо човек направио један ланац, добро га стегао и фабрика без оцака почела да ради. Паре плуснуше као киша из облака. Добро и црној берзи, а добро и Мићићу. Споразум кућу гради. Мићић је већ меркао на Теразијама неку згодну »кућицу«, да се нађе »под старост«, јер право је да његов напоран народни посао буде добро награђен.

Али попусте петље у ланцу и све се испретумба. Таман човек попио црну кафу и узео новине у шаке кад се створи цев од револвера под гушом. Као неки ружан сан на јави. Мићић је имао само толико времена да узвикне:

— Зар двадесет година ми радимо »за народа« и нико се не нађе да нас узнемири, а ево сад због ове »истинице« нађе се Олџан да нас малтретира. То није демократски.

Равајлови доживљаји

Равајло бира друштво

Разговор на небу

Линколн: — Ти, Вилзоне, ниси успео да уништиш Немачку са својих 14 тачака — а ове шепртље покушавају да заваривају свет да ће то учинити са осам.

Једна озбиљна рубрика

„Удесите да буде смешно“

Београдско «Ново време» извештава под насловом: «Битка јајима на умљанској пијаци»:
На сред умљанске пијаци одиграла се ових дана битка јајима, у којој је на једној страни учествовала једна београдска дама, а на другој неколико људи и жена с Умке.

Једна сељанка донела је на пијаци корпу јаја, око које се окупило неколико дама и људи са Умке, који су хтели да се ова јаја праведно расподеле, тако да би сваки могао понешто да купи. Међутим једна жена из Београда, препродавац, успротивила се томе, тврдећи да је она прва угледала сељанку, и да јој је ова уступила сва јаја.

Пошто није могло доћи до спораума настало је отимање. Бео-

грађанка је тада дограбила корпу са јајима и с прилично прецизним погодцима почела да гађа своје противнике. Она је затим сељанки исплатила сва јаја која је употребила у овој битци.
Овај поступак дао је повода овдашњим грађанима да постже захтев да се заведе строжа контрола над онима који на умљанску пијаци долазе у чисто спекулативне циљеве и односе намирнице у Београд, где их продају по двострукој цени.

— Треба ми неки добар будилник.

— Ево, узмите ову марку. Одличан је, и ако би можда каткад престао да ради, онда га протресите када будете умали, па ће одмах почети да звони...

Украдени вицјеви

У једном великом варијетеу дошла је на ред најдосаднија тачка програма: један човек с чалмом на глави показује, не баш најуспелије, разне мађионичарске вештине. Прошло је тако читавих четврт сата, те се мађионичар обрати публици с питањем:

— А сад долази сензација над сензацијама. Има ли можда неко од господа једно јаје?

— Кад бисмо имали јаја, ви бисте већ одавно изгледали као на збору.

— С киме си у претсобљу тако дуго разговарала?

— То је била г-ђа Перса. Није имала времена да уђе у собу.

Муж: — Не могу да разумем како ти можеш да назовеш шеширом то што имаш на глави!

Жена: — А ја не могу да разумем како можеш да називаш главом то што имаш под шеширом!

Учитељ: — Када је неко рођен 1908 године, колико има година.

Бокица: — Зависи од тога, да ли је мушко или женско.

— Јеси ли видео, како Ната има дречећу хаљину?

— Налазим да се слаже с њеним гласом.

— Да ли је господин уредник прегледао рукописе?

— Није, корпа је потпуно празна.

— Где силазите, господине? — пита један путник другог у возу.

— Тамо где открију да немам возну карту.

Један човек телефонира својем пријатељу:

— Ало друже, јеси ли слободан вечерас?

— Јесам.

— А сутра увече?

— И сутра увече јесам.

— А у суботу увече?

— Е, богами у суботу нисам. Имам један састанак.

— Их, баш ми је криво!

— А зашто?

— Па, знаш, хтео сам да те у суботу позовем на вечеру.

ЛЕШИНАРИ

— О чему већају у Белој кући?
— Спремају нам нову људску храну за зиму.

Како мали Персица зашмиља:

КРШТЕЊЕ БРОДА

Наша прича
ГРЕХ

Одмах после светског рата, једна млада жена у некој енглеској паланци погреша с једним савезничким војником црне коже. Одду најзад ти француски колонијалци, па с њима и онај снажни црни младић. Али његова бела љубав ускоро приметиле, са ужасом, да она грешна веза није остала без последица.

Дуго није знала шта да ради и само очајавала, а најзад отишла лекару и поверила му се.

— Доцкан сте дошли! казао је лекар и забринуте вртео главом.

— Па шта мислите, докторе, хоће ли дете бити црно?

— Нема сумње, госпођо.

— Тешко мени! Шта ће бити, када мој муж види дете!

Стари доктор је поћутао мало, па се осмехнуо јер се сетио нечега.

— Покушајемо, — рекао је најзад. Ви, знате, госпођо, да постоји веровање, које наука није убедљиво демантовала, да жена у благословеном стању, ако се уплаши од неког пожара, па се удари по образу, рађа дете са црвеном кожом. Или чак, ако гледа неко лепо дете, добија лепу бебу и обрнуто... Видите, у овој мојој улици држи радњу сајџија Бил. У излогу стоји један старински сат: неки црнац који на лицу има сказаљке и бројеве.

— Знам, па?

— Па сутра увече, када као обично пођете са мужем у шетњу, ја ћу вас као случајно срести и ми ћемо поћи заједно овом улицом. Када стигнемо до часовничарског излога, а ви се направите као да сте први пут угледали оног страшног црнца у излогу, па једном викните уплашено и падните у несвест. Ми ћемо вас пренети кући, а када се вама учини да је време да дођете к себи, ја ћу речи вашем мужу да овај случај с обзиром на стање у коме се налазите, може имати рђавих последица... — Ах, докторе... Бићу вам захвална до гроба и...

— У реду, у реду, госпођо...

Два-три месеца доцније, родило се дете црно као угља. Када се све свршило, показали су мужу црно новорођенче. Он га је, мало збуњено, загледао, а онда се задовољно насмејао и казао доктору:

— Хвала Богу, докторе. Добро смо још прошли. Ја сам се бојао да се сирото дете не роди са сказаљкама на носу...

АНЕКОТЕ

НУШИЋ И ЊУШИЋ

Нашао се Нушић у великом друштву код „Два Јелена“. У неко доба саставише се још и неки суседни столови, за којима се нађоше и неки Рус са Русињом. Мило је Русињи што се упознала с великим списатељем, па ће му рећи:

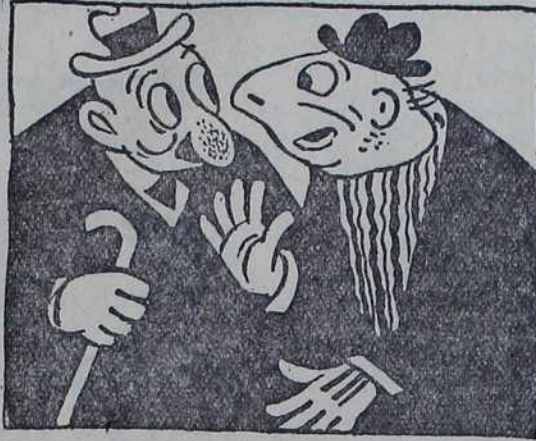
— О, мње очен мило, господин Нушић...

Сви се смеју њеном прстодушном одушевљењу и дирају због ње Нушића, те она, мало после као у некој неверици, запитала Нушића:

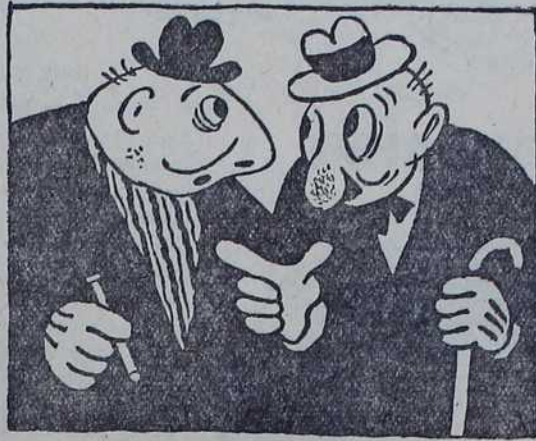
— Ви заиста Нушић?

— Да, госпођо, одговара Нушић, сада сам, нажалост, само Њушић, а некад сам био и Русић.

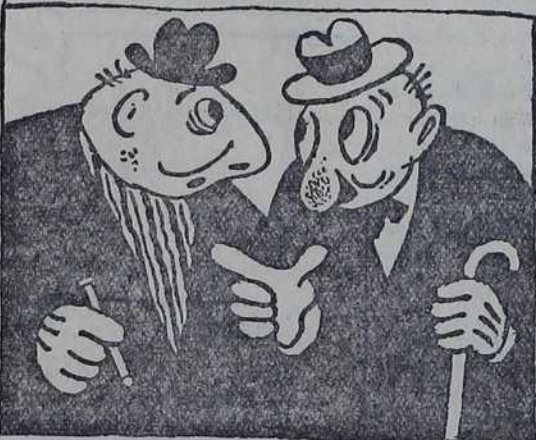
Нон-стоп будале

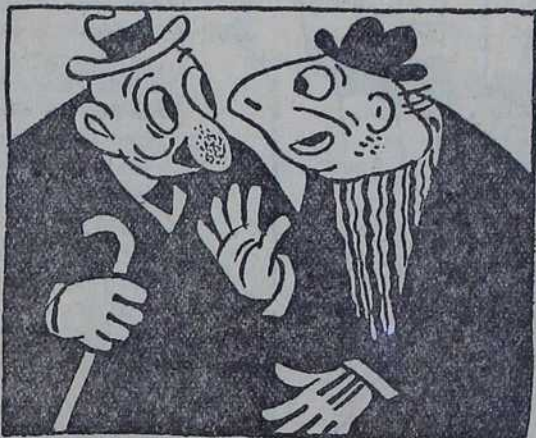
— Немци су ударили на Пољску. Зло ће се провести. То је њихов крај.

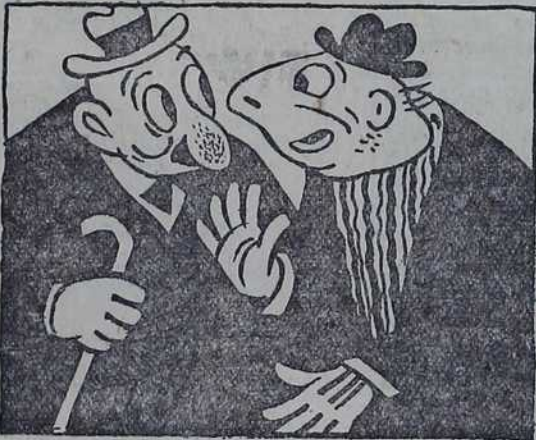
— А, све је до сада било лук и вода... На Балкану ће бити сигурно тучени...

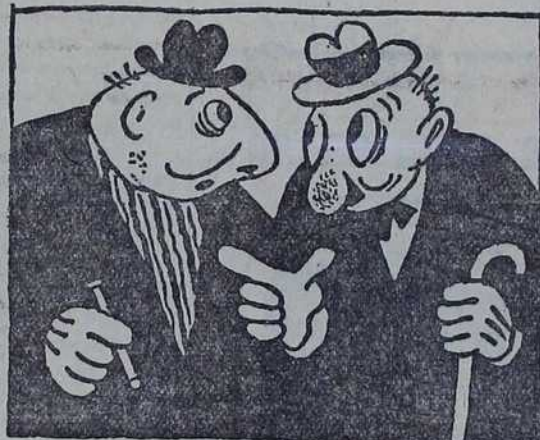
— Да, са Енглезима се не треба шалити... Дакле, Норвешка ће бити њихов гроб...

— Ето, већ су их домамили скоро до Москве. Трик је успео. Сад ће их урнисати...

— Кажем ти, чим покушају да ударе на лицу Мажино, печени су...

— Е, сад знам... Сигуран сам да ће Немци бити тучени чим допру до Аљаске...

Нема времена за забаву

— Опростите, господине, немам времена да слушам вашу свирку... Ја поправљам своју кућу.

САМОУБИСТВО Г. МАК КИНЛИА

Шкотланђанин Мак Кинли из Абердина, извршио је самоубиство, зато што је сазнао да је у Африци погинуо један његов пријатељ који му је дуговао 3 пенија — а није имао рођака од којих би пок. Мак Кинли могао да наплати своје потраживање.

ДЕМОКРАТСКИ ВИЦЕВИ

Све што сам имао дао сам «за народ», па ево и овом приликом дајем сто динара за зимску помоћ.

Један ратни богаташ.

Ми живимо «за народ» и зато му затварам очи да не види како се мучимо.

Један демократа са запада.

Ми мислимо дан и ноћ на наш народ, његове смо «жртве» и зато нас он и награђује.

Народни паћеник.

Мале шале

Полицајац запитан новог госта: — Зашто сте ви овде? Због алкохола?

— Не, због воде.

— Воде?

— Да, ја сам млеку.

Један лекар возио се у посету болесницима. Прозлазећи крај шуме, опази човека где скупља печурке.

— Опрезно, драги пријатељу, рече лекар, има много отровних печурака. Баш сам недавно имао неколико случајева тровања и то смртних.

— Не бојте се, господине докторе, одговори човек, ја не скупљам печурке да их једем.

— Него зашто?

— Ја их продајем у граду на пијаци.

Перица: — Је ли, тата, јеси ли већ видео, како циклон руши кућу, баца у ваздух краве, коње и кола?

Тата: — Нисам, сине.

Перица: — А јеси ли видео бар морску змију?

Тата: — Нисам ни то видео.

Перица: — Па то мора да је страшно досадно, остарити, а не видети ништа важно.

Аделу Сандрок, познату филмску глумицу, упитала је једном једна врло млада колегиница, зашто се није никад удавала.

— У моје време, одговори Адела Сандрок, девојка се није удавала, него су њу удавали.

— У твојем новом роману догађају се три убиства.

— Па јесте, хтео сам да дам роману мало више живота.

Господин: — Ви, тако млад и здрав човек, треба да се стидите да просите.

Просјак: — Ја замењујем свога друга; он је отишао у бању.

— Шта, Ела, ти још учиш да свираш клавир?

— Наравно... Једна слаба жена не може да ступи у брак без икаквог оружја.

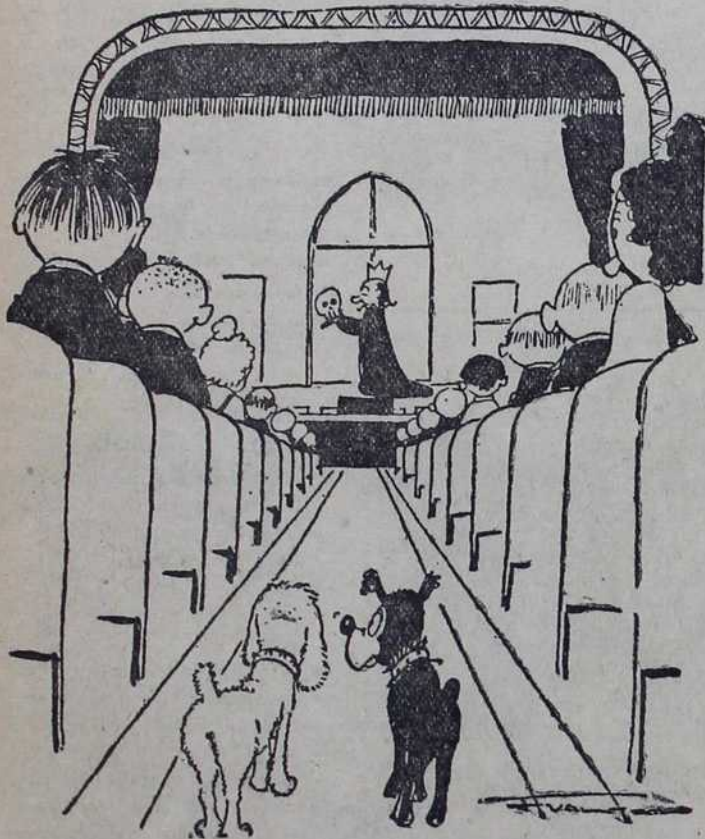
Г-ђа П: — За апотекарицу сам чула опет лепе ствари!

Г-ђа М: — То сам већ издалека на вама приметила. Изгледате данас тако задовољни.

ВИШЕВИ тмани макавала

Позоришне вести

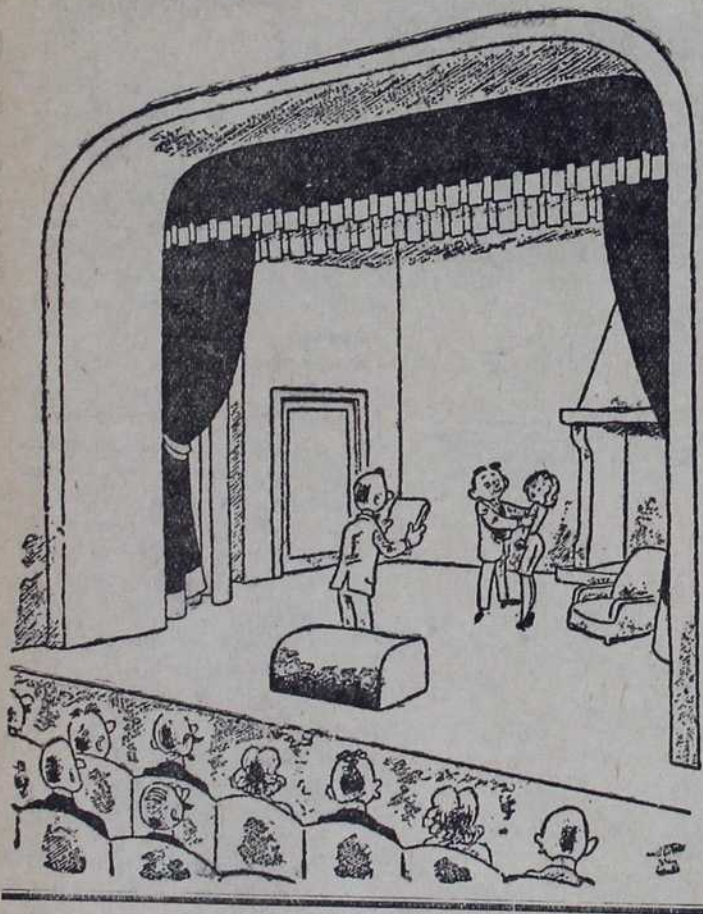
СА ПРИКАЗИВАЊА „ХАМЛЕТА“

(Koralle)

— Пази, Бумбо, после овог монолога, Хамлет ће избацити лобању у врт.

Кад шаптач обуче ново одело...

Госпођа и господин Марковић хоће да удају своју ћерку на приређују домаћу забаву. На листи позваних г-ђа Марковић примети све сама мушка имена.

— Како то? Зар ће од играчица бити само ваша кћи? удита она.

— Па мислиш ли да ти ја приређујем забаву да бих удавао туђе кћери или своју? — одговори г. Марковић.

— Како ти се допада Стевина вереница?

— О, ја је ценим врло високо.

— И ја... брат брату четрдесет!

◆◆◆

Перица: — Ми се селимо, Павле.

Павле: — Откуд знаш?

Перица: — Малопре сам разбио прозор и мама није ништа рекла.

НИЈЕ СЕ СЕТИО

Разболи се Влаху жена и читавих пет месеци не устаде из постеље. За то време Влах је месио, прао, кувао и радио све остале кућевне послове. Најзад му то досади те упадне код жене у собу и од све муке изудара је онако болесну... Идућега јутра он се силно зачуди кад не виде жену у постељи. Она је већ била устала и послујући у огњанки весело је певушила, као да никад није ни била болесна.

— Е, — уздахну Влах, — да сам се сетио да изударам покојног оца и мајку, и они би данас били живи и здрави!

◆◆◆
— Господине судија, моја жена и ја не можемо никако да се слажемо, те смо ради тога вољни да се разведемо.

— И ја то исто желим, каже жена.

— О, па ви се тако лепо слажете. Ето, обоје тражите једно исто.

◆◆◆
— Зар не налазите да је редак такав глас какав има моја ћерка?

— О, да хвала Богу!

◆◆◆
Два филмска стара склопила брак. Пријатељи запиташе младожењу како се провео на свадбеном путовању.

— Ох, савршено! Хонолулу је заиста очаравајући...

— А твоја жена, да ли се и она забављала?

— Надам се да јесте, — одговори глумац — јер се још увек није вратила из Каира.

◆◆◆
Један становник Чигака ухапшен је и оптужен да је продавао флаше с вискијем. Адвокат који га је бранио, чим је добио реч, показа прстом на оптуженога и на његов црвени нос, и рекао:

— Господо, поротници, погледајте добро оптуженог и реците поштено да ли он има збиља изглед човека, који би се, када се дочепало неколико флаша вискија, решио да их прода?

У року од пет минута оптужени је пуштен на слободу.

◆◆◆
Жена (љутито): — Ти си лењ, без вредности, немаш карактера, лажов си, најобичнији прстак...

Муж: — Е, моја драга, ниједан човек није савршен.

◆◆◆
Учитељ: — Рецимо, Јоване, да плата твога оца износи две хиљаде динара месечно. Када првога да за кирију пет стотина динара, колико му још остаје.

— Ништа. Стављена му је забрана на плату.

◆◆◆
— Зашто не поведете рачуна о свом животу? каже судија обијачу. Ето сад ћете провести пет година на робији само зато што сте разбили једну празну касу.

— Имате право, г. судија. Када се будем вратио са робије ја ћу мало боље отворити очи.

◆◆◆
Жена: — Како се не стидиш да се вратиш кући у два сата ноћу?

Муж: — Било ми је досадно, па нисам знао шта ћу да радим до пет.

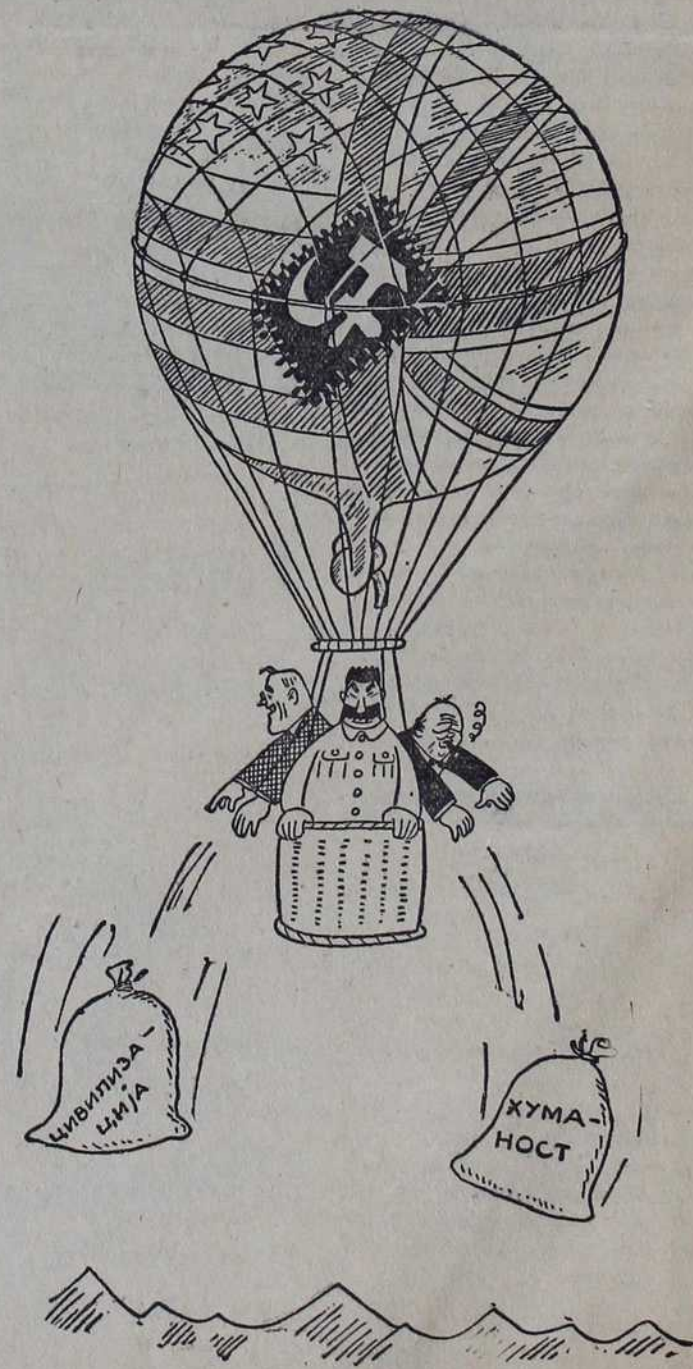
У ТРГОВИНИ

(Marc Aurello)

— Желите, можда, један леп кајиш?
— Хвала. Ја носим »хозентрегерек«.

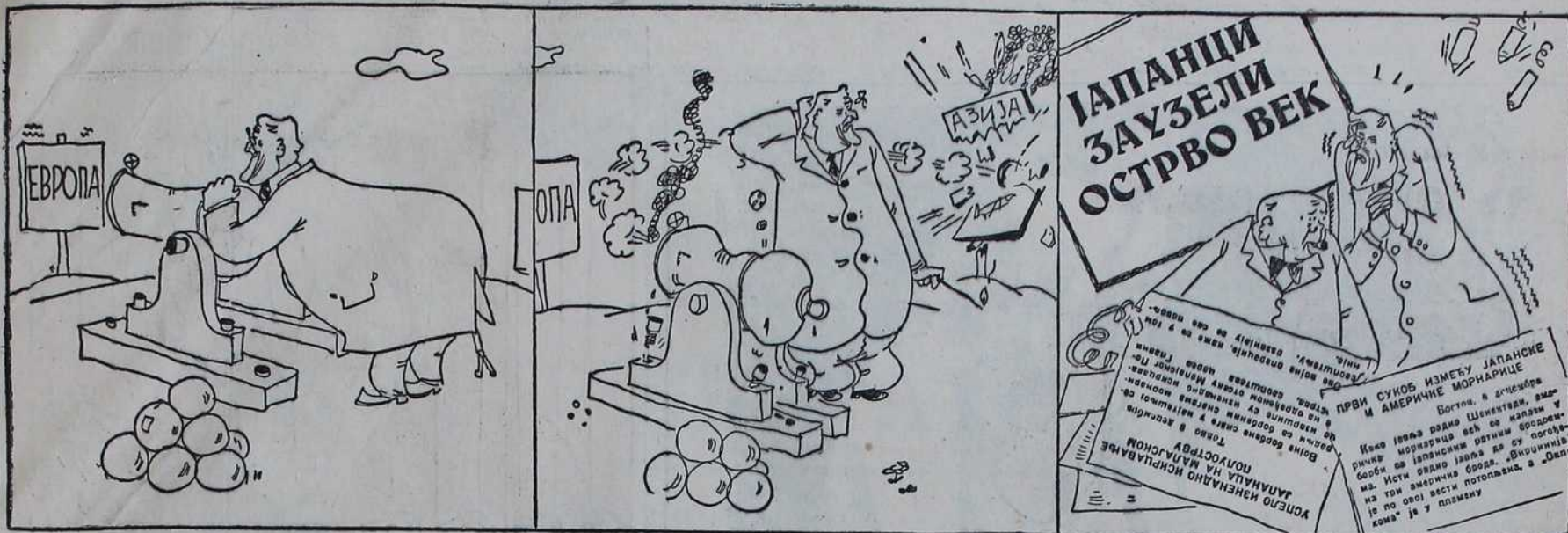
БАЛАСТ

(Politische karikaturen)

— Да би се уздигли, морамо бацити сав баласт.

Не играј се ватром!..

— Хајд, да испробам овај топ...

— Велики Боже, ово иде на супротну страну...

— Ово збиља нисмо желели.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Спомен-плоча у славу чичиних осамдесет девет чаша пива

У Сремској Митровици гостовао је Чича-Илија. Па стигао изјутра, свратио у једну гостионицу на доручак и поручио гулаш. Уз гулаш, разуме се, и чашу пива. А после, пошто је претстава тек увече, чашу за чашом. Кад је већ почело да се смркава, позвао је он гостионичара:

— Плати!
— Шта сте имали, Чича, молим лепо?
И бирташ бејаше изгубио рачун. Али Чича није:

— Један гулаш, каже он, леба и осамдесет девет чаша пива.
— Осамдесет девет! запрепастао се бирташ. Та шта кажете! Знао сам да сте много попили! али толико...

— Колико форинти? пита Чича.

— Какве форинте! Ни сексера вам нећу примити. То је почаст за мој бирташ. И мермерну спомен-плочу тако ћу наручити, па ћу дати да се уреже шта се за овим асталом десило, да сви гости гледе, па да се фуртом чуде.

СРЕЂАН ГИНЕКОЛОГ

Један лекар, специјалиста за порођаје, прича како се усавршавао у своме позиву.

— У почетку нисам имао тако много среће. Први порођај који сам вршио није успео. Беба је заглавила, мајка добила тровање крви и умрла, а отац се од жалости удавио. Недељу дана доцније готово исти случај: беба заглавила, мајка умрла, а отац ударила капља од потреса. Е, али трећи пут већ...

— Није вам се десило ништа нарочито?

— ...успео сам да спасем оца.

У НЕЗНАЊУ

Срео се у понедељак наш попа са Тошом Испитучуром, па га хвали пред свима:

— Сине Тодоре, не знаш колико ми је мило што си ми се и ти обрнуо на прави пут!

— Зар ја? вели Тоша, с неверицом.

— Јесте, синко, цела црква се радовала кад смо те видели јуче међу нама?

— Та шта кажете, — вели Тоша, — дакле и тамо сам чак био?

— Како можеш да излазиш свако вече са својим мужем, кад се он увек тако страшно опија?

— Није то ништа изићи с њим. Много је теже вратити се.

НА ИЗЛОЖБИ

— Луд је, нема сумње.

— Ко? Сликар?

— Не! Купац.

БЛИЗНАЦИ

Очекујући да му се жена реши бремена, Анте је од рана јутра седео у подруму и пио полагану ракију. Тако је то трајало све до подне, кад му ташта сиђе у подрум и саопшти радосну вест да му се жена породила и да може и он отићи да је види.

Анте оде горе и уђе у собу, где му покаже пород — два синчића као две златне јабуке. Рекоше му да одмах оде у цркву за свету водицу и знамење.

Анте је био прилично загрејан, али ипак стиже до цркве, из које су баш у тај мах изазила два свештеника — бар се тако њему учинило.

Анте им приђе, учтиво их поздрави, па рече:

— Молим вас, велечасна господо, да ми дате свету водицу и знамење за моја два синчића, које ми је жена данас родила.

Али то уопште нису била два велечасна господина, него само један.

ПУТНА ИСПРАВА

Кад су на граници прегледали путне исправе, један путник хтеде да се нашали са чиновником, па уместо путних исправа даде му јеловник, који је узео у вагон-ресторану.

Чиновник се брзо снађе и одговори:

— Ваше су путне исправе у реду: телећа глава, прасеће ноге, говеђи бут, све се слаже!

ПОБЕЂЕНИ ГЕНЕРАЛ ЗИМА

— Ни ја нисам успео да их тучем.

БРОДОЛОМНИК

— Ура, ево брода! Спас је ту!

— Била је варка!

СПОРТ

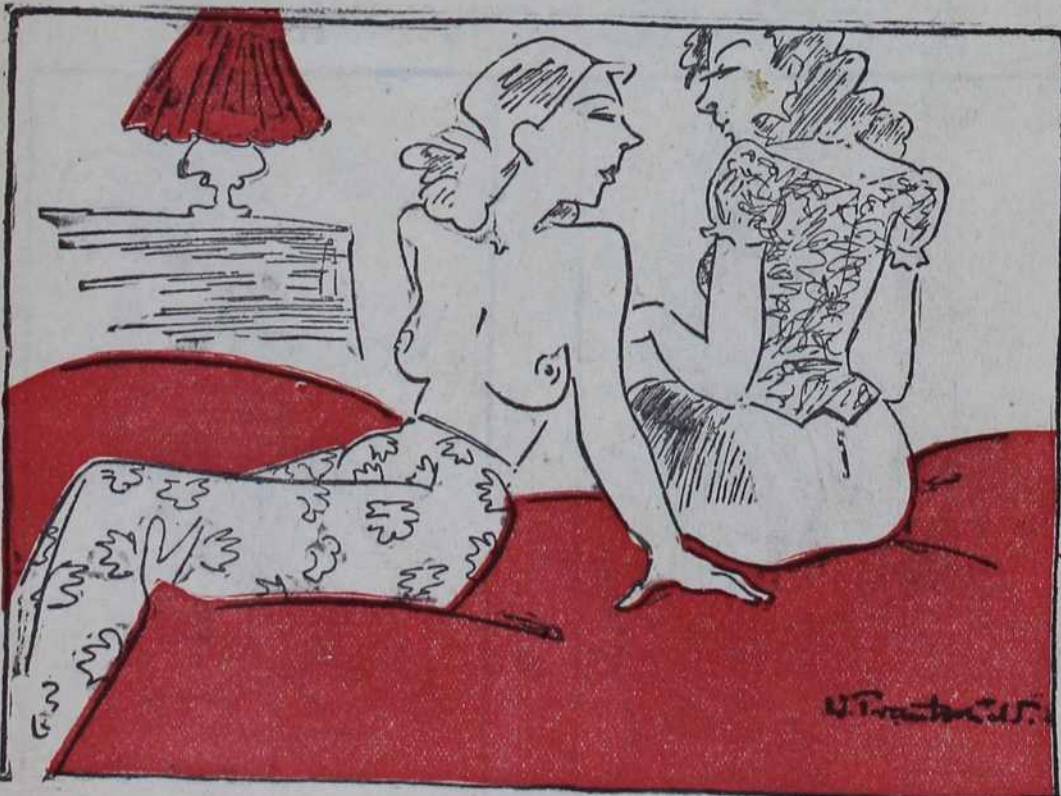
ФИЛМ

(Kladderadatsch)

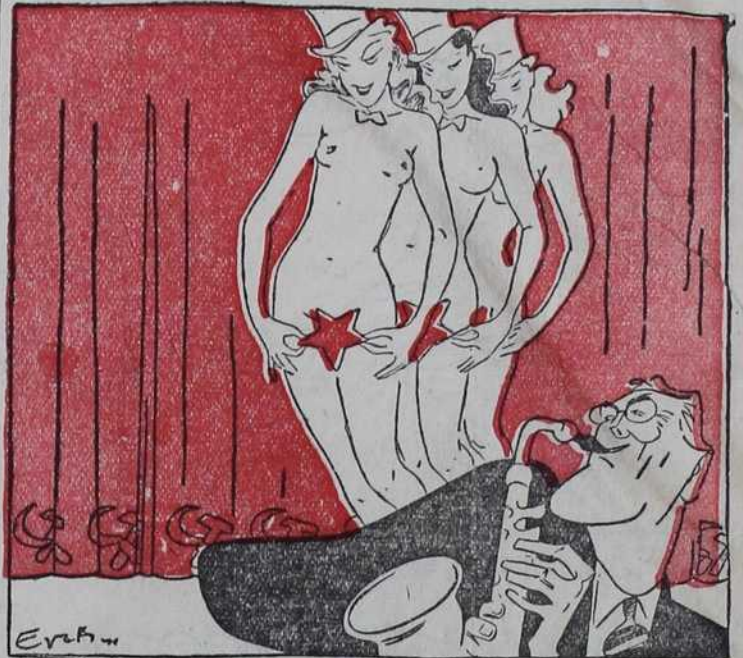
— Природно да морам имати нојне мишиће као пакоатлетичарка — кад Фриц још увек држи гарсонјеру на петом спрату.

Амерички разговори

(Kladderadatsch)

— Гарантујем ти да Бил више ни у ком случају неће допрети до моје зоне сигурности.

(Kladderadatsch)

Нова америчка сензација: филм »Broadway melody 1941«

Неспоразум

— Како ти се допада ова напред...
— ...Па ја је видим само од позади...

ОНИ НЕ ПИЈУ ПИВО

Судија кори оптуженога:

— Није вас срамота! Дајете лажну изјаву, пошто сте се заклели животом ваше мајке и оца да ћете говорити истину.
— А, то није важно... Ја сам син непознатих родитеља.

— Које је пиво боље: бело или црно?

— Ах, оставите, молим вас, то бело пиво. Ту скоро сам попио пет кригли црног пива и било ми је сасвим фино. После тога сам попио пат кригли белог пива и једва сам могао да се држим на ногама.

— Ако ти мама да десет динара, а за три динара треба да купиш шећера код бакалина, колико ћеш вратити мами новаца?

— Ништа.
— Како ништа?
— Седам динара смо већ дужни бакалину.

— Милане, које јело највише волиш?

— Пасуљ, јер се од њега редовно разболим, па не морам да идем у школу.

— Зашто пијете толико, пријатељу?

— Зато што се осећам сасвим други човек кад попијем једну ракију.

— Зашто онда после прве чашице не престанете?

— Е, али и онај други треба једну да попије.

Млада жена сва уплакана пребацује своје мужу:

— Некад си ми говорио да сам твоја краљица, али од неког времена немаш за мене ниједне лепе речи!..

— То је сасвим тачно!.. одговори јој муж. Откад ми моја краљица спрема јело, које не могу да једем, откад она више не крије моје рубље, не зашива дугмад на моме оделу, и вешу, ја више волим да живим у републици.

Е, драги мој, тако ти је то. Када пољубиш неку жену против њене воље, мораш да платиш казну.

— Да, а ако пристане да је пољубиш, онда стаје много скупле.